

Streda 30. augusta 2017

Piesne: ES č. 543, 545

Text: 2S 16, 5 – 17

„Hospodin uvalil na teba všetku krv domu Saulovho, namiesto ktorého si sa stal kráľom. A tak Hospodin dal kráľovstvo do rúk tvojmu synovi Absolónovi.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Máme pred sebou ťažkú situáciu kráľa Dávida. Podľa toho, ako v nej koná a ako ju prijíma, tušíme, že nezabudol na Božie poslanstvo, ktoré počul cez proroka Nátana, keď spáchal zločin na Uriášovi Chetejskom (2S 12): „... *dopustím pohromu na teba z tvojho vlastného domu...*“ Pohromou a ostňom v duši kráľovského otca sa stal jeho milovaný syn Absolón. Dlhé plánované zradné konanie blízkeho „poza chrbát“ o to viac bolelo. Udalosti, v ktorých hral Absolón úlohu, ukazujú na jeho sebavedomie a tvrdosť. V 2S 14, 25 o ňom čítame: „*V celom Izraeli nebolo takého krásneho muža, ktorého by tak chválili ako Absolóna...*“ K tomu asi prispela aj otcova „slepá“ láska k synovi. Absolónovi to nebránilo zneužiť otcovu lásku a dôveru. Ba šiel ešte ďalej. Zaliečaním a sľubmi si získaval náklonnosť a dôveru ľudí. Všetko budilo dojem, že ide o Božiu vôľu, ba aj o vôľu samotného otca Dávida. Keď sa Absolón uistil, že čas dozrel, dal sa vyhlásiť za kráľa namiesto svojho otca. Zámer sa mu takmer podaril – až na „maličkosť“: zabudol, že Hospodin nie je s ním, aj keď sa na Neho odvolával. Nepočítal s Bohom – na rozdiel od svojho otca. Dávidovu situáciu sťažil aj „*muž menom Šimeí*“, ktorý utekajúceho kráľa preklína a obviňuje z krvilačnosti. To, ako to Dávid prijíma, charakterizujú jeho výroky: „... *ak mu Hospodin rozkázal preklínať Dávida, kto mu môže povedať: Prečo tak robíš?*“ A iný: „*Azda vzhliadne Hospodin na moju tieseň a odplatí mi dobrým za jeho dnešné preklínanie.*“ Dávid teda reaguje na udalosti pokorou. Odchádza z mesta pešo; neodpláca nenávistné vystupovanie Šimeiho. To, čo sa s ním deje, vníma z uhla Božieho konania a Božieho zámeru: „*Keď môj syn, ktorý vyšiel z môjho života, mi siaha na život, o čo viac teraz tento Benjamínek!...*“ Vkladá sa teda do Božích rúk. A Boh ho nakoniec, hoci zraneného smrťou syna, privádza naspäť do Jeruzalema. Hriechy vládcov, intrigy, podvodné ujímanie sa moci sú vo svete dodnes. Aj dnes však na všetkých postoch moci platí viac pokora a pokánie pred Pánom života, ako „abíšajovské“ umlčanie protivníka. Inak budeme vyhnaní z pokoja domova, ktorým je On sám. Amen.

Modlitba:

Trojediný Bože, aj keď pôjdeme cez ťažké situácie života, pristúp k nám a pomôž nám ísť po dobrej ceste, ktorú si nám dal vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Amen.

Mgr. Dušan Kováčik, zborový farár v CZ ECAV Bratislava-Rača